

The book cover features a teal background with a repeating pattern of purple, circular, cell-like motifs. A large, detailed anatomical illustration of a shark's head and jaw is the central focus, showing the teeth and internal structures in red and grey. The author's name 'Ewald Murrer' is written in white, and the title 'Hlasy ryb' is in black, both enclosed in a black L-shaped frame. The issue number 'čp 5' is located below the title, and the publisher's name 'Argo' is in the bottom right corner.

Ewald Murrer

Hlasy ryb

čp 5

Argo

čp 5

Argo

Hlasy ryb

Ewald Murrer

Hlasy ryb

čp 5

Argo

česká poezie, svazek 5

edici řídí Petr Onufer

© Ewald Murrer, 2021

© Argo, 2021

ISBN 978-80-257-3552-7 (váz.)

ISBN 978-80-257-3592-3 (e-kniha)

*Hle klubko noci se vířivě roztáčí
do skrytých prohlubní přetéká tma...*

Hanuš Bonn

TAJNÉ DVEŘE

Kdyby ve zdi přede mnou byly tajné dveře,
mohl bych je otevřít.

Kdyby za těmi dveřmi byla chodba,
mohl bych do ní vstoupit.

Kdyby ta chodba vedla do skryté zahrady,
mohl bych do ní projít.

Kdyby v té tajné zahradě byla cesta stinným loubím,
mohl bych po ní kráčet.

Kdyby ta cesta vedla k altánu,
mohl bych dojít až k němu.

Kdyby v tom altánu seděla tichá společnost,
mohl bych přisednout.

Kdyby ti lidé pili čaj,
mohl bych si také nalít.

Kdyby mi řekli, co mne v životě čeká,
dozvěděl bych se to.

Ale žádné tajné dveře tu nejsou.

CHVÍLE

Pomerančové zahrady jsou tiché,
po cestě teče sladký sirup.

Jsem tu sám,
jen veliké oči myší dívají se na mne z keřů.

Do horkého dne
stíny nesou chlad.

Daleko za zdí žijí lidé.

ABYCH TO JEDNOU ZASE UMĚL TAKY

Jdeme spolu, má lásko
zahradou zasněženou
a v závějích nenecháváme stopy.
Sněží hustě,
do keřů,
do kožichů koček.

Já musím se ti přiznat,
já byl jsem kdysi živý.
Patřival jsem mezi ty,
kteří s tělem hmotným po Zemi se vláčí.

Ale já ještě s dalším musím se ti svěřit,
já jednou zase chci být živý.
Proto nyní pilně, jak jiní žijí, pozoruji,
poznámky činím si do svého notesu.
Abych věděl,
abych to jednou zase uměl taky.

HLASY RYB

(Miroslavu Lauschmannovi)

Dřevorubec smrt
již kácí v našem lese.
Rybář smrt
loví v našem rybníku.

Tisy v zahradách zestárly
a já jsem někdo jiný.

Slyším, co jsem dříve neslyšel.
Šepot kamenů,
duté zvuky převrácených brázd.
Hlasy ryb,
které po deštích
z kaluží se ozývají.